

Vr VII 445/13
24 ~~22~~

V imenu Njegovega Veličanstva Cesarja!

C. kr. deželna sodnija v Ljubljani, odd. VII,

je pod predsedstvom L. Kr. dvor. ov. Rajha,

v navzočnosti L. Kr. vis. d. p. pr. dt. Pristavja in L. Kr.

d. p. svetnikov Potrata in Perscheta

kakor sodnikov

in A. pr. Koca kakor zapisnikarja

na obtožbo c. kr. državnega pravdnštva (

kakor zasebnega obtožitelja) z dne 23. julija 1913 o. š. St 660/13/4

zoper Jvana Cankarja

zavoljo pregt. po §. 305. K. Z.

~~(katero obtožbo je c. kr. višja deželna sodnija v~~ ~~z razsodilom~~

~~z dne~~ ~~št.~~ ~~dopustila~~), danes po dognani glavni razpravi, določeni

vsled naredbe z dne 13./8. 13. o. š. Vr VII 445/13/19

v navzočnosti c. kr. državnega pravdnika st. v. Leschawa,

~~kakor zasebnega obtožitelja~~

proste^{ga} (zaprt) obtoženca Jvana Čauška,

zagovornika dr. Reucate,

~~zasebnega udeleženca~~

nje ~~zastopnika~~

po predlogu obtožitelja,

naj se obtoženece obloži v smislu obtožbe,

in zasebnega udeleženca zagovornika, naj se obtoženece uprta,

razsodila tako:

Jvan Čaušek

(roj. 10. 15. 76. na Vrhevi, prid. na Vrhevi, Kal., samski, pisatelj, bivajoč na Raževici pri Ljubljani, nekaznovan)

je kliv
klivem domu v

da je dne 12. aprila 1913 v Ljubljani povodno predavanja „O Koncepciji in Jugoslovanceh“ o čem, da je izrekel besede: „Mi Kar nas je, mi vsi smo te misli, da je naš edini cilj, da dosežemo jugoslovansko republiko“ ter kasneje: „Destino Avstrija v njene lastne dretke, kotino Walter Mazzini v Italiji“ — spodbadal k učenosti in v žalosti prepovedani dejavnosti, ter o čem

Zaljubljen pregledel zapisi jaoni polkoj in sed u
smider §. 305. K. z. cie se

obrovi

pro §. 305. K. z. z uporabo §. 266. K. z. ma je dce
te dce zapora cie po §. 389. K. p. s. u povračilo
otrokov kazenskega postopanja.

Razlogi:

Dne 12. aprila 1913 je oblažene pre,
daval v Gueljanci v. Metence domne "O Ho,
uceni in jugoslovanci".

Štom pretavaja je po potocilu in
po izpovedi vladnega odpraveca c. Mr. policiji
skega koncipista Ivana Jozala tudi izrekel zgo,
raj pod oblažbo stajene besede.

Oblažene priznava le, da je izrekel
besede, pustimo oficijelno dostijo v yecene lastnem
dneku, ne pa odločeno pa zaccista, da bi bil rabil
druge uane dene besede. Illiceji se ne le na pricc,
denuec tudi na okalpcino, da bi se uane dene be,
ocde sploh ne strinjale s smislom in vsebino preda,
nacija, ter da jio tudi ostel tega izgovoriti ni
zaccogel, ker je govoril po konceptu, ki ga je
dabesede ponatimila "Zarya".

Oblažene je govoril u političene cie
kullenece probleme jugoslovanske ter tvil,
da eksistira za njega le političeni probleme.

Posebno zavračal je tudi eno uveljavljeno vlogo (tako, zvanih, "flerev"), kateri so omejene na to, da Slovenci ovržejo glati svoj jezik ter se združijo v kulture in jezikovno oporo z drugimi jugoslovanskimi narodi. Obtožene povdajajo, da ^{je} sveta dolžnost gojiti in negovati prvobitno slovensko kulturo in slovenski jezik.

Drugo stališče pa zagovarja obtožene v političnem oporu.

Oni smatra jugoslovanski problem za izključno politično problem.

Pred vsem napada obtožene v aktih beredah avstrijske diplomacije, ki ne spoznava, da Slovenci niso samo Slovenci, se namy pa samo Avstrijci, ker so uveljavili druge, ki kažejo od vseh jezikov do čezmejnega meja. Povedano iz vaju: "Tu v nas uveljavilo uveljavilo, kar je zelo podobno krepitvi jezikovna? Tu določim naša guba oficijalna Avstrija na Avstrijskem, Habsburškem in v Italijanski zapisa ljudi zaradi uveljavljajo, ni za Slovence s pristo, sto krepitvi pa uveljavilo jugoslovanski problem kar nič komplikacije. Tak Slovenci bi rekli: "Če mi dajo ti stvari narodi, da po si sorodni in da ti najlažje in najboljše živeči, če ti bili z drugimi, naj se zgovori po uveljavljajo, naj si v božjem imenu zgrade krepitvi republiko je, jugoslovansko."

Da najnaravnostja pšiteu jugoslovanskega
vprašanja se doslej izri sicer vseu utopija —
ali take utopije imajo čudno lastnost, da se
po mandati metničije.

Hasniji pravi obtoževalec delom svoj
jega predavanja . . . že prej vseu dovolj jasno
povedal, kateri da je Fiti dajin sij, ki uame
vseu živi v sebi, ki je materice, in ki se bo
torej končno vkljub vseu tudi metničil.

Stroške svojega predavanja reasumeira
dakrohot & besedami: „Rekel sem, kaj da je
najbolj potrebno in edino koristno, če hočemo
doseči svoj sloveski kulture in svoj jugoslo-
vanski sij — naj dela vsak, kakor uame je dano,
jaj vseu delal.“

Jasno je torej, da pod obtožbo stavljene
besede: „Mi kar uame je, mi vsi smo tak misli,
da je uas edini sij, da dosežemo jugoslovan-
sko republiko“, niso v seikakem nasprotju
& zgorajšnimi priznanimi izvajajci, kennei
le logična Rousseauova ustine celega govora, ter
je tedaj popolnoma verjetno, da je obtoževalec te be-
sede izgovoril.

Glede drugoiniminovanih besed obto-
ževalec same priznava, da je nabil besede „naj
gubije v svojih lastnih guilabi.“ Tu se se si uameje

Pricelavnja vladnega zastopnika francoskega parlamenta, ki je v preostrih besedah napadal avstrijsko diplomacijo, ki ne pusti - pro abrogacijo izvajanje - , da bi se zgledala slovenska Fr, država na jugu, ob jadranskem in egiptovski morju, se steeni izvajanje popalena logično in dosledno učenju besede: „Prustino Avstrijo v njene lastne delu; bodimo kakor Maj, Halijski v Italiji“. Po pomenu & drugimi besedami Halijski, Koliškov: Ker se mora naš jugoslovanski politični cilj, učenju utvarjenje jugoslovanske republike, po naravnih zakonih učenju, tedaj se ne brigamo za Avstrijo, prustino jo v njene delu, ker bodimo kakor Mazzini v Italiji; to je delamo za bodočo zagledano republiko, kakor je to delal Mazzini v Italiji. Ponembi je pa se spodbujal Halijski, ker, on je že delal.

sladni organi bolj razporejeni in je inkriminovanje besede takaj napadal. dejstvo, da je v preostrih besedah napadal avstrijsko diplomacijo, ki ne pusti - pro abrogacijo izvajanje - , da bi se zgledala slovenska Fr, država na jugu, ob jadranskem in egiptovski morju, se steeni izvajanje popalena logično in dosledno učenju besede: „Prustino Avstrijo v njene lastne delu; bodimo kakor Maj, Halijski v Italiji“. Po pomenu & drugimi besedami Halijski, Koliškov: Ker se mora naš jugoslovanski politični cilj, učenju utvarjenje jugoslovanske republike, po naravnih zakonih učenju, tedaj se ne brigamo za Avstrijo, prustino jo v njene delu, ker bodimo kakor Mazzini v Italiji; to je delamo za bodočo zagledano republiko, kakor je to delal Mazzini v Italiji. Ponembi je pa se spodbujal Halijski, ker, on je že delal.

Učenju je pa se, da si je vladni organi priča svoje gozale vse to inkriminovanje besede takaj zabolel na listih, ki je priklapljen aktom. Halijski pa obtoževanje, datirano je v isel Koncept, govoril večinoma protu in saem priglasna, da je, se tej je besede razbil. Po izpovedi priče gozale se pa plačilo v „Zarji“ ne učenju s preba, učenju.

Iz vsega učenju druge stvari, da je obtoževanje & inkriminovanje besede spodbujal Halijski, ki so otmenjenje na republikanski

ki; ~~in~~ ki so tony pro gallonih prepovedena
in tudi ucrasna in je Rivorell u mislu
§. 305. K. Z. utemeljen.

Kazene je bilo odmeniti pro §. 305. K. Z.
z zaporom od jednega do šestih mesecem.

Pri odmeni Kazne je bilo olajšilno:
neapovednost, delno falkično priznanje,
obležilno: nič in je pro §. 305. K. Z. z upora,
to §. 266. K. Z. ^{odmenjena Kazne} z opirami na prevladajoče
olajšilne okalnosti oblagodni Rivri primere.

Ustala določila poke so utemeljena na do-
stičnih mestih zakona.

Ljubljana, dne 21. avg. 1913.

Yves

Rady

K. K. STAATSANWALTSCHAFT
LAIBACH
EINGELANGT

30 AUG. 1913

fach _____ Beilagen.

Aug. 30/13

Key